

Forfatter: Tesdorpf, Adolph Valdemar

Titel: BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-02-25)

Citation: Tesdorpf, Adolph Valdemar: "BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-02-25)", i *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*, Nykjøbing p. F., s. 18. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005326656-000-shoot-L0053266560000008.pdf> (tilgået 08. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra en Reise i Vinteren 1886

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Le Caire, Egypte, le 25/2 1886.

Min elskede Fader!

Du vil allerede ved at se dette Billede vide, at din Søn ikke befinder sig i Europa mere, men for en Tid har taget Ophold i en anden Verdensdel. Jeg antager for Øieblikket at være ca. 1000 danske Mil fra Danmark; en ret antagelig Afstand. I Lørdags Middags toge vi bort fra Neapel. Vi reiste med et fransk Skib fra Marseille. Det var et i alle Henseender udmærket godt Skib: hurtigseilende, meget propert og flot indrettet. Vi brugte 4 Døgn for at komme til Alexandria, hvor vi arriverede Onsdag Formiddag. Lørdag og Søndag havde vi særdeles smukt Veir, Havet var fuldstændig roligt, Solen skinnede og vi befandt os meget vel om Bord. Om Morgenen Kl. 8 drak man Kaffe. 10 Formiddag var Frokost, som bestod i 4 Retter varm Mad, Ost og Brød og Dessert. 11/2 indtog man atter en lille Forfriskning: Suppe, koldt Bord og Dessert. Kl. 6 var Diner: 7 Retter Mad og Dessert; til alle Maaltider var god Vin. 8 Aften The. Du vil deraf se, at Tiden ei blev lang, thi Dagen medgik udelukkende omtrent til Spisning.

Mandag Morgen forandredes imidlertid Situationen for de Flestes Vedkommende meget betydeligt. Vi fik stærk Blæst, som henad Aften tiltog til Storm med Regn. Skibet gyngede forfærdeligt, Søerne sloge stærkt hen over Skibet, og de Fleste maatte sage ned i deres Køier. Ellis var meget daarlig, navnlig om Mandagen; om Tirsdagen gik det atter igjen noget bedre. Jeg for mit Vedkommende var saa heldig slet ikke at feile det Mindste; om ogsaa Maden smagte mindre godt, ned gled den og nede blev den. Jeg tror det reddede mig, at jeg beholdt Appetiten.

Det var et imponerende Syn om Aftenen at se Middelhavet i Oprør, belyst af Maanen, som fordrev Skyerne og standsede Regnen. Ved Middagsbordet s. 19foregik Opvarningen med stort Besvær; do ulykkelige Tjenere kunde ikke staa paa Benene og hvert Øieblik rullede der en hel Ladning Tallerkener, Kriive, Gafler eller Lignende henad Gulvet. Jeg fik blandt Andet en Gang en hel Ladning Mad ned i Skjødets. Af 40 Reisende vare vi kun 5 til Bords.

Om Tirsdagen var Veiret noget bedre, men Skibet rullede endnu stærkt. Onsdag Morgen saa vi den afrikanske Kyst. Vi maatte ligge og vente nogle Timer udenfor Indseilingen til Alexandria paa Lodsens, da han ikke kunde komme ud til os før paa Grand af Storm.

Alexandria er beliggende ved den aabne Strand; en lang Stenmole beskytter Skibene inde i Havnen, og Indseilingen foregaar igjennem et lille Hul, som med Paalands Vind er meget vanskeligt at komme igjennem. Stranden er fuldstændig flad, øde, slet ingen Vegetation, kun en Mængde smaa Veirmøller afbryde Ensformigheden. Det Første, man saa af Ægypten, lovede ikke Meget. Da Skibet havde kastet Anker inde i Havnen, blev der paa een Gang et voldsomt Røre om Bord. Skibet blev ligefrem storm'et af Indfødte, som vilde besørgede Fremmede i Land. Der var et Spektakel og en Forvirring, som var ubeskrivelig. I Førstningen var man fuldstændigt optaget af at se paa de Mennesker, der kom om Bord. De Fleste bare meget faa Klæder: Turban paa Hovedet, en lang Kaabe (forskjellig farvet) paa Kroppen og ingen Støvler og Stømper. De Fleste havde et alt Andet end tiltalende Ansigt. Heldigvis var der en Mand fra Hotellet og ved hans Hjælp kom vi med vort Tøi i en Baad og efter Landstigningen med en Vogn til Hotellet. Det var alt Andet end behageligt at faa fast Jord under Fødderne; man var tilmode, som man bestandig seilede. Jeg har nok kjendt denne Følelse før, men aldrig i den Grad som efter denne Reise. Jeg var ikke langt fra at blive søsyg og endnu i Dag, 2 Dage efter, mærker jeg det.

I Alexandria traf vi paa Hotellet den danske Dommer Hr. Ussing, som var meget forekommende og elskværdig imod os. Efter en fuldstændig Omklædning og Stovvask foretog vi sammen med Hr. Ussing en Kjøretour i Byen. Alexandria i sig selv er en kjedelig By; der er ikke Meget at se, men naturligvis for en Europæer, som aldrig før har set en østerlandsk By, var der jo uhyre Meget, der fængslede Opmærksomhed. Hele Livet, Indbyggerne i deres nationale Dragter og den store Færdsel i de smalle Gader var naturligvis umaadelig interccssant. Af Seværdigheder er der kun PompejusSøilen, en enlig Søile af Granit, som omtrent er lige saa høi som Rundetaarn. Det er een Sten, og det er ganske ubegribeligt, hvorledes de have faaet den transporteret og stillet op. Husene ere alle lyse og ligne meget de europæiske. Fra Søilen kjørte vi en Tour langs med en stor Kanal, som s. 20forsyner Alexandria rued Vand fra Nilen. Den skal allerede have existeret i Oldtiden, forfaldt, men blev i Begyndelsen af dette Aarhundrede restaureret af en eller anden Pascha, hvorved der omkom 20,000 Mermesker. Omegnen af Alexandria er meget kjedelig; paa den ene Side Ørken og paa den anden en umaadelig stor Sø. Søen har først existeret fra Begyndelsen af dette Aarhundrede; før den Tid var det frugtbart Land, som blev beskyttet mod Middelhavet ved en høi Dæmning. Englænderne gjenembrød 1802 i Krigen med Franskmandene denne Dæmning og ødelagde derved for bestandig over 100,000 Acres. — Dog, Klokken er allerede strax 12, og Brevet maa sendes afsted for at komme med et Skib paa Lørdag. Fredag den 3die Marts tage vi med et russisk Skib til Smyrna og Konstantinopel, derfra til Athen. Eders næste Breve bedes I sende til Hotel Athène, Athen. Jeg skriver imorgen mere udførlig om Reisen til og om vort Ophold i Kairo. Med mangeihjertelige Hilsener, kjære Papa, forbliver jeg din Dig

elskende Son

Tesdorpf, Adolph Valdemar, *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*,

Adolph.